

nabyl soud přesvědčení, že obžalovaný byl oprávněn opravu, kterou dlužno posuzovati jako celek, z tohoto důvodu odmítnouti a odepření opravu uveřejniti nestalo se prý bezdůvodně, protože odpovědný redaktor není povinen ani oprávněn neodpovídající části vylučovati a zbytek uveřejniti.

Odvolání soukromého žalobce bylo rozsudkem zemského trestního soudu odvolacího v P. zamítnuto a rozsudek v odpor vzatý byl s poukazem na důvody prvního soudu potvrzen.

Uvedenými rozsudky byl porušen zákon. § 19 zákona o tisku stanoví bezvýjimečně povinnost uveřejniti opravu zákonem podmínkám vyhovující na žádost úřadu nebo zúčastněné osoby soukromé.

Názor obou soudních stolic, že oprava zaslaná odpovědnému redaktoru neodpovídá ustanovením § 19 zákona o tisku proto, že opravovaná skutečnost, »že stát přicházel ročně o 11 milionů Kč B. privilegiem« se netýkala výhradně jen B. samotného, nýbrž státu, který jedině byl k opravě oprávněn, není v souhlasu se zákonem.

Není naprosto žádné pochybnosti o tom, že opravované skutečnosti, zahrocené proti B., tohoto přímo se dotýkají. Uvádí-li se v onom článku skutečnost, že stát přicházel ročně o 11 milionů Kč B. privilegiem, to na jedné straně znamená, že byla pokladna státní o tuto částku zkrácena a na druhé straně, že stejná částka zůstala B. k dobru a že se tak stalo následkem privilegia, jehož B. požíval. Jest tedy soukromého žalobce B. považovati za osobu zúčastněnou ve smyslu § 19 zákona o tisku a nemůže na tom měniti ničeho, že stejně zúčastněným jest v tomto případě také stát (finanční správa), jenž by se ovšem rovněž tak mohl domáhati opravy jako B.

Zprošťující rozsudek spočívá tedy na nesprávném výkladu zákona.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 10. listopadu 1927, č. j. Zm I 548/27-4.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Jednací řády soudů a státních zastupitelství.

Upravil Antonín Hartmann, odborový přednosta v ministerstvu spravedlnosti. Praha 1927. Nákladem »Československého Kompas«, tiskařské a vydavatelské akc. spol.

Jako Svazek XXV. vyšly právě ve Sbírce komentovaných zákonů čs. republiky, vydávaných Čs. Kompasem, jednací řády

soudů a státních zastupitelství se zákony, nařízeními a výnosy s nimi souvislými. Podepsaný shledal při své dohlédací činnosti nad soudy, že nedostává se soudům i soudní kanceláři vydání jednacího řádu, které by přihlíželo ke změnám a doplňkům provedeným naším zákonodárstvím a čs. justiční správou. Nedo-statek ten byl jmenovitě pocíťován u mladších sil kancelářských, německého jazyka neznalých.

Za býv. Rakouska měli jsme veškeré sem spadající předpisy sneseny v Schauerově spise, jehož čtvrté, ještě před převratem (1917) u Manze vyšlé vydání nabylo takové obsáhlosti, že jeho dva svazky obsahují 2003 strany. Pro jeho obšírnost a důkladnost rádo se po něm sáhlo. Bohužel bylo pro neznalost jazykovou mnohým kanc. silám nepřístupným. Okolnosti tyto byly neúnavně činnému shora jmenovanému panu odborovému přednostovi pobídkou, aby se této v pravdě úmorné práce podjal, shrnul a upravil obsáhlý materiál a veškeré vydané, třeba i dosud neuveřejněné předpisy. Na jakém širokém základě a s jakou důkladností je celá látka snesena, vysvítá z toho, že kniha vyšla ve dvou dílech a že obsahuje 2609 stránek.

České znění v historických zemích platného jednacího řádu, jakož i předpisů před převratem vydaných, třeba byly vydány i česky, bylo znova upraveno, kdežto jednací pořádek pro Slovensko a Podkarpatskou Rus a předpisy vydané ve Sbírce zákonů a nařízení a ve Věstníku ministerstva spravedlnosti jsou otištěny v uveřejněném znění. Oba díly obsahují vedle obou jednacích řádů (pro Slovensko a Podkarpatskou Rus platný jest uveřejněn v jazyku slovenském) v dodatcích:

- I. Přechodná ustanovení.
- II. Jednací řády pro státní zastupitelství.
- III. Poručenské (sirotčí) úřady na Slovensku a Podkarpatské Rusi.
- IV. Přehled vzorců.
- V. Doplňky a opravy.
- VI. Časový přehled.
- VII. Věcný seznam.

Mravenčí píli a neutuchající snaze vydavatelově, vybaviti soudy vším potřebným, vděčí tyto, soudcové a soudní kancelář, že se jim dostalo opětně dobré, nepostrádatelné pomůcky, ba nevyčerpatelné studnice poučení při úřadování, takže se nyní již obejdou bez spisů za býv. Rakouska v něm. řeči vydaných.

Ze vzorců k rejstříkům připojen jest pouze rejstřík pro

věci exekuční (E), patrně z důvodu zmenšení bez tak již značného objemu obou svazků.

Zařazené podrobné předpisy o právní pomoci s cizinou — pokud jsou o tom smlouvy s naší Čs. republikou — uvítají se zalíbením i jiní praktičtí právníci (advokáti, notáři), takže i pro ně bude vydaná kniha spolehlivou a účelnou příručkou. K tomu bylo by jen dodat, že právní styk Československa s cizinou byl v r. 1927 systematicky budován sítí smluv, z nichž zvláštní zmínky zasluhují smlouvy exekuční nebo prohlášení o rozsahu zajištěné vzájemnosti co do uznání o vykonatelnosti exekučních titulů v cizozemsku. Spis podává o tom všestranná vysvětlení. Časový přehled a věcný seznam usnadňuje použití obsáhlé látky.

Spis vyšel, jak jsme u Čs. Kompasu již uvyklí, v úhledné úpravě s tiskem libivým a dobře čitelným, takže i po této stránce není žádné výtky. Cena spisu není uvedena.

Sen. president a t. č. s. inspektor Flieder.

Albert Chéron: **De l'Actionnariat des collectivités publiques.** S předmluvou prof. R. Beudanta. Paříž, Sirey, 1928, str. XXVII. + 440, 8°, Frs. 50.—.

Jest to otázka t. zv. smíšených podniků (gemischtwirtschaftliche Unternehmungen, entreprises d'économie mixte), kterou učinil p. Albert Chéron, profesor obchodního práva na universitě štrasburské, thematem své práce, poctěné cenou Institutu. Jde o účast státu i jiných veřejných svazků na soukromých obchodních společnostech. Předmět, ležící jaksi na rozhraní práva veřejného a soukromého a neobyčejně zajímavý svou mnohostvárností, zasluhuje obzvláštní pozornosti, neboť klade nejen množství nerozřešených otázek právníkové konstrukci theoretické, nýbrž má též stále větší význam praktický. Nelze se také vyhýbati úvahám hospodářským.

První část knihy jest věnována theoretickým úvahám de lege ferenda. Ch. nejprve s hlediska obecně hospodářského zkoumá oprávněnost samotné existence nové formy hospodářského podnikání, stavě ji proti podnikání veřejných korporací ve vlastní režii a proti systému koncese, s ohledem též na potřeby poválečné doby. Vyvrací námitky, jako by forma smíšených podniků mohla sloužiti snahám socialisačním.

Jest však s hlediska veřejného práva přípustno, aby se veřejné korporace spojovaly se soukromníky v obchodních společnostech? Nepřekročí veřejná korporace svou účastí na soukromém podnikání meze své působnosti? (Règle de la spécialité.) Má veřejná korporace způsobilost ku provozování ob-